

EN XERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I ————— N.º 8
Sóller 24 de Febrero de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

EL CARNAVAL

Desgraciadamente ya pasó el Carnaval. La descarnada Cuaresma ha vencido una vez más al bullicioso dios Momo.

Aquellas horas felices, que entregados a los embriagadores brazos de las alegres mascaritas, pasábamos danzando, ya pasaron; volvemos a estar reducidos a la vida triste y recogida, recordando los horrores de la guerra, pensando la carestía de las Subsistencias, y calculando los kilos de carne que perderá nuestro cuerpo respetando los ayunos Cuaresmales.

Ahora más que nunca deseamos que llegue el martes para asistir a las sesiones municipales, único medio de divertirnos con las inocentadas de los concejales y del alcalde, que sin duda es el más inocente.

También podremos divertirnos asistiendo a los sermones, viendo finjir humildad y castidad a aquellas mujeres alegres que días antes, entregadas a nuestros brazos, eran poco menos que demonios que nos tentaban al pecado con sus bromas picanteras, con sus movimientos intencionados y con sus acciones descubiertas que sin reparo nos ofrecían porque llevaban cubierto su rostro.

Pero ¡que diantre! a vivir, que no han de faltarnos ocasiones de ensanchar nuestro tema humorístico.

Si bien es verdad que hecharemos de menos las orgías baquicales de los bailes de máscaras, esquivaremos algunos de los serios disgustos que propocionant estos divertimientos.

Por lo tanto no apenarse que todo tiene su pro y contra.

¡A vivii! ¡A gozar! ¡Fuera pena!

Y el que tenga pena que se le caiga el bigote....

CARTA UBERTA

(Des Sastrillo)

Benvolgut amic Urbano: Te vaitx a contá un fet que realment m'ha sotsehit, per si'l vols posá a n'EN XERRIM, advertint antes que no digues may en public que m'haja sotsehit a jó, perque me convé encubri sas meas calaveradas a certas personas que tu saps. Per lo tant te suplic heu contis com un cuento.

Diumenge passat estava dins un ball de máscaras mirant envejosament sas capritxosas pareyas que fortament abraçadas estaban bellant a n'ets acordes d'una música.

Com estern a n'aquest poble, y no coneguent ningú, no m'atrevia a demenar cap máscara per bellá per pó d'un nó rotundo, y m'estava a un recó totsolet.

Tocaran una danza, y en gran sorpresa meva sent una máscara que me diu si vuy ballá. Considera tu, que saps lo aficionat que som a n'aquesta cosa, quin'alegría vaitx cobrá a n'aquell moment.

Sortirem a rotlo, y ben aferrats y mercant un pausat moviment de caderas, bellarem aquella danza.

Torná tocá sa música y.... *el disloque, fity meu*, jo no sabia que deya ni lo que ballava, aquella mascareta, me feya perda s'enteniment; lo cert es que tot dos anavam prenguent confiansa, principalmente jo, que me vaitx atrevi a demenarlé per acompenyá a caseua, y per..... ¿comprends? y a tot me contestá favorablement a nes meus desitjos.

Per no allargá es romanso te diré que partirem cap a caseua; y pes camí me demenaré per fevó si li volia lligá una tro-

biguera que li caye. Pensa, *fity meu*, pensa quin lligá que vaitx fé a la vista d'una preciosa pantorrilla, d'uns pantalons amb quatre dits de randa y de una.... ¡oh!... *liberanos domine*. Pensa com me trobava jo a n'aquell moment!

Per fi arribarem a nes portal d'una casa, no sé si era caseua, y cuant ja me pensava havé tocat amb'un dit a n'el cel, ella se lleva sa careta.... sa perruca..... y.... ¡oh desilució!..... torna pensa *fity meu*, com quedaría jo a la vista d'una carota de mesclot, qu'encrevat de brassos esclafi amb'una riaya forta... tant forta que le sentia resplandi per tot es meu cos,....

BARTOMEU OBRADÓ

NOTA: Me dispensarás amic Sastrillo si no té cregut, pues me vist apurat per publicarho d'altre manera, pero te promet que procureré que no te dugue disguts aquesta *botxada*.—Urbano

UNA VALENTÍA

Un exploradó africá
a una reunió estava,
y etsejerant contava
es perills que v'afrontá.

Per dins un bosc molt desholat
anava d'exploració,
cuant de cop surt un lleó
que vorel feya feredad.

Se meva intenció primera
va essé tirarli un tir,
agaf s'escopeta y me jir
per metá aquella fiera.

Peró ¡oh fatalidats!...
cuant tenia segú es tir..
tic, tic, despar... no surt y mir....
¡y es tirs j'havía acabats!

—¡Ho! y llevó, que resultá?
—Feya sas mil cavilacions,

pero sense municions
no'n poria defensá.

De cop dins s'imaginació
vaitx forjá de pensament
un recurts molt excelent
per sa meva salvació.

Me vaitx seura en gran recel
y el mirava estorat
y aquell animal retjirat
no se movia ni un pel.

Estarem mes d'un'hora
mirantnos fixos tot dos,
fins qu'es lleó molt llestimós
sen v'aná fent sempr'enfora.

¡Es estrany! ¡Y aixó és vé?

—Vo jur que no's mentida.

—No comprenc jo tal aixida?...

—Jo vos diré com va essé....

Es lleó no'm pegá salt
perque .. jo sempre he cregut
qu'es perque estava assegut
demunt un abre molt alt.

N'URBANO

Qui mal enten mal respon

Sa madona Cuana sorda nascuda a
dins Sineu, aquell any de tanta neu y
de sa pigota borda; tenia es seu fiy ma-
jó, capellá de clara testa, qu'aquell dia
qu'era festa havia de fé es sermó, per
lo que sa mare estava, que dins sa pell
no cabia, tant era s'alegría que dins es
seu cos gordava.

L'iglesi está plena de gent, esperant
en molta gana, qu'es fiy de madó Cua-
na, se demostrás elocuent.

A la fi l'orga sona; surt un petit es-
colanet, y darrera es capellanet que se'n
vá cap a sa trona. Tothóm presta ateni-
ció, bedant un metro d'oreya, y sa mare
que se'n reya plena de satisfacció, es-
coltant sa gran benaula, entendre des
sermó s'orde, pero com qu'era molt
sorda no'entenia cap paraula.

Es sermó no va essé molt llarc, y a-
pesá que no's llargava, es públic que
l'escoltava, j'acabava d'está tot fart de
sentí aquell predicó qu'ell mateix no
s'entia que tots es caíras bons tenia, me-
nos es d'esse oradó.

Totduna que v'acabá, es fiy de madó
Cuana sa parodia tant vana, sa gent
comensá a buidá, pero Deu deixá cau-
ra's lás, enviant com a protesta d'aquell
mal sermó de festa una brusca com es
brás; tota sa gent a nes portal de l'igle-
si s'aturava, perqu'envestí no gosava nin-
gú a n'aquell temporal. Madó Cuana
que frissava de caseua arribá, perque se
creia trobá tot es poble qu'esperava, per
darli felicitacions, no se volgué aturá,
y a fi de s'aigo pará se volgue posá es
faldots demunt es seu cap amb'un bot,
pero quant se vá alsá havia guefat en

sa má, es faldons camia y tot, y com
llevó no s'usava, sas donas de du's cal-
sons madó Cuana sense faldons tot es
traseo mostrava; ets homós s'escena
veyan y en lloc d'avisarle passavan gust
de mirarlé entretant de que se'n reyan;
sa madona de son Baül que s'enriguessen
no volgué, y agafantlé pes bras li digué:

—Madó Cuana, mostrau es *tul*.

Pero aquella pobre dona, que per des-
graci no'y sentia, que li dava, entenia, pes
seu fiy s'anhora bona.

—Gracias, així vejem es teu, y segui
es seu cap envant, pero així de tant en
quant, trobava sempre gent del seu que l'
avisavan.

—Madona, mostrau es.... pare nostro
Així heu vejem des vostro, gracias de
s'anhora bona.

Diguent Gracis fia meua

*així heu vejem des vostro,
va segui mostrant es mostro
de l'iglesi hasta caseua.*

BOURAN

De sa Pobla

¡Ave María Purísima! Es Poblés han
demenat sa paraula y han fet llarc.

Sa primera «Un suscriptor» que se des-
boca en castellá:

«La Almodaina» de hov dá cuenta de
la DIMISION del secretario de esta forma:

*Sólo por motivo de incompatibilidad pue-
de hacerse que este Municipio se vea pri-
vado de tan propio y laborioso funcionario,
habiendo hecho constar la Corporación por
voto unánime el sentimiento que le produce
verse privado de los servicios del Sr. Mar-
qués, celosos del cumplimiento del deber y
de la lealtad con que lo ha desempeñado....*

¡Así se escribe la historia!

Y efectivamente así constará en las ac-
tas del libro de sesiones de nuestro Mag-
nífico Ayuntamiento, pero en el Círculo
de esta villa ha causado profunda indig-
nación este suelto de «La Almodaina» en
el cual se vé la frescura del comunicante
que después de estampar aquel acuerdo
del Municipio sin que ningún concejal
tenga noticia de ello se ufana todavía pu-
blicamente de ello, apesar de saber que la
verdad es todo lo contrario.

Aquí el Alcalde, los concejales y el de-
positario de los fondos municipales, no
son más que instrumentos del secretario;
esto hace quince años y sigue mandando
todavía, después de dimitido igual que
antes. Esto para que se entere el Sr. Go-
bernador.

Y con el dominio de todos esos pode-
res, ha resultado que en quince años ha
visto el pueblo con escándolo, como la ha-
cienda del secretario iba aumentando fa-
bulosamente.

Este y solo este ha sido el motivo de
la *espontánea dimisión* de nuestro celoso
secretario.

**

Sa segona batzyada, en Toni Amé le
dedica a nes corresponsal d'EN XERRIM,
fenlí a sebra qu'en Pau Miret l'amenassa
constantament; precisament per un asun-
to qu'en Amé te mes motius d'está quei-
xós qu'en Miret perque aquest li ha tret
sas favas de s'olla, prenguenhí es seu arri-
mo de na Mat'a es.

Lo cert es qu'en Miret se fá culpable,
perque no surt, de caseua sense aná acom-
panyat d'un fiy seu, mentres que n'Amé
se pasetja tranquilament y totsolet.

Ja qu'heu contan a nes nostro corres-
ponsal com demenant un consey, noltros
mos prenim sa libertat de contestá per
éll:

Aixó son cosas burlonas
que duan disguts dins casas,
y no vulgueu en redonas
que s'arrimo den «Mat'ases»
resulti un Mata personas.

**

Y ara toca per turno a «Un pintat en
cresta».

Tres individuos de sa societat des Llo-
ros, per ferse célebres mataren un porc
en divendres y después de mort, fet net
y desxuiat, el feren trossos, el capolaren
pastaren sa sobressada, feren botifarrons
y camaíots, ompliren y quant tot estigué
arreglat, anaren a sopá a sa fonda amb
compañia de tota sa societat des Lloros y
demés amics qu'havian convidats per fé
sa festa solenne. Después de sopá se fe-
ren brindis, tocá sa música y per final de-
cidiren fé ball d'aferrats, pero com que
domés porian dispondre de dues famellas
per bellá, resulgueren pesetjarse amb sa
música pes poble a fi de cridá s'atenció a
nes públic y reuni mes famellas per ballá,
lo que lograren sense gran esforços, y sa-
tisfets de s'etxit feren un *derroche* de dul-
ces pastas y licors, pero hey ha qu'at-
verti qu'es qui feren s'ho no varen essé
ets esterns convidats.

Y ara vé sa segona part qu'es sa més
llastimosa.

Han passat vuit dias desde sa mort des
porc y encara no s'han pogut entendre en
so reparto, tots volen sa bufeta, pero aixó
com es porc només en tenia una, salvo
de ferla trossos no la se poden repartí y
lo mateix passá amb sa poltrú y es bisbe;
amb sos camayots tampoc s'entenen per-
que a un ni han de toca dos, mentres qu'
a n'ets altres un per hom; y per aixó já
les tenim disgustats y a punt de posarhó
amb plet, y es una llástima qu'es sastre,
es calatravi y es llauné, tan amics com
han estat sempre, per una cosa tant porca
s'hajan de barayá.

Varios amics seus heu han pres a *xacota*, y les acabussen perquè se barain més fórt, pero noltros voldriam qu'heu arraglasen lo milló possible y lo qu'han de gastá amb sa justici, qu'heu gastín amb beuras, o que fassin tres munts y que treguin busque, y sa sort pes qui la tenga; que se donin un'aferrada pes coll y tan amics com antes y d'aquest modo llevarán es que dí de sa gent.

**

Ara «Es Corresponsal» es que bufa.

Hey ha homos que pes bulto que fan pareixen bisbes, y aixó les dona caracte d'autoritat y per poca sort que tengan arriban a essé retjidós o batles, encara qu'a duras penas sapigan pintá es seu nom.

Un d'aquests es el bisbe *Pericás* qu'es el rey del monte y taya es bacallá amb tot y per tot, y mentres ell se dona tó de bó, descredita es Corresponsal d'EN XERRIM porque diu sas varitats a tothóm; el cual per aixó li cap s'honra de qu'es seus escrits han fet mella, donant es seu profit; pues respecte des *lenocini* de *ca sa real de negras*, sas autoritats hey han pres part y feren fojt dues *silfides novas* que també venian a prová fortuna; y amb cuant a nes jocs prohibits també s'hi ha posat remey, no deixant jugá per lloc (de lo cual n'está queixós el bisbe *Pericás* porque aixó era es seu modo de viurá) y tot es poble dona sas gracias en el senyó Alcalde per s'energía qu'ara de mostra en cuantre des joc y desitjam que duri y no se deixi torça per ningú, consentint a deixá sa vara, (com heu fé es seu antecesor) antes que permetre es jocs prohibits.

No mos fa pó el bisbe *Pericás*; per lo tant que call y no parl malament des Corresponsal porque té mes a parti que partit, y si vol conversa qu'heu fassa així com noltros, relatant es fets tal com s'oseixen per corretjirlos.

Tenim molta tela apareyada per assetjarli un bon traje si repeteix sas amenasas.

**

Per falta d'espai deixám de publicá un detall complet sobre sa *dimisió* des secretari. El gordam per la setmana que vé.

¿Quinas son sas millós?

«Es dos revisos setmanals» dedican aquesta poesia a n'en Pep Noy sobre sa seua crónica de disapte passat, tractant de sas atlotas felanitxeras.

Guapas son sas Felanitxeras

tant com volgueu suposa,

pero a Sólle també ni ha

molt guapas y molt foreras.

Noltros creim qu'a dints Sólle

hey ha un floret d'atlotetas,
tan guapas y tan finetas
com cualsevols de la bolla.

Si mirau sas cosidoras
ben estasiats quedareu,
y també admirereu
sas finetas brodedoras.

Fabricantes també ni ha
entre totas de mescladas
en que sigan tant. deixadas
molt dignas de presentá.

Ja'hu vá di mestre Fornari
que no tenen que triá
que per tot el mon hey ha
cosa bona y ordinari.

Y en que se posin couentas
direm qu'iguales son sas dones,
totas tenen cosas bonas
no tantas com de dolentas.

ES REVISOS SETMANALS

Ferrocarriladas

Pareix que sa Junta *s'equivocá* cuant convocá sa Junta General per día 27, y ara compreguent *s'equivocació* ha rectificat y ha senyalat es día 25 o siga demá a las deu des demati. Noltros ja trovavam estrany que s'hagues designat un día fene per celebrá una Junta tant important y no faltaren mal pensants que diguesen que s'havia designat amb intenció de que no hey hagués tanta gent.

Ja'hu val ¡igual que si aquests Junta Directiva anás de magarrufas!

Gracias a Déu demá sabrem noticis des nostros interesos, demá podré contestá a nes meu amic limpiabotas cuant hem de cobrá, y demá sabrem es beneficis qu'ha reportats a sa Compañia el senyó Gerent.

Me permet aconsevá a n'el senyó President y a nes vocal senyó Alcové, que ja que l'any passat, cuant un accionista protestá de sa paga des Gerent, y ells dos digueren que més se mereixia docens duros mensuals que cent, les aconsej qu'enguany heu proposin a sa Junta a n'a quest augment, de lo contrari quedarán malament, porque sé qu'altres accionistas tenen pensat proposerhó, y així una glori que vostés iniciaren, altres la se ferán seua.

Y jo també trop que guanya poc ¡ah refoy! No vos heu de pensá que siga bó un cualsevol per essé Gerent, no, es necesari que siga un homo rebust, forserrut y en molt d'animó que siga capas, per exemple, amb una bufetada tomá un notari que dú uyeras d'esquena, y un parey d'homos més, d'un a un. Un homo així necesita aquesta compañía, porque en cas de descarrilement, si fa falta una má *robusta* no haverlhe d'ana a sarcá a fora casa.

Y per acabá torn suplicá una vegade més a n'el senyó President y a n'el senyó

Gerent, que se Junta de demá procuri que siga natural y no pasional, que no consentin sas injusticis y que cada cual pugade sa seva, porque més sap un missé y un ase que dos ases totsols.

UN ACCIONISTA

XERRIMADES

Ha visitat sa nostra Redacció un setmanari nou titulat *Foc y Fum*.

Se trata d'un setmanari bilingüe, humoristic antes que tot, y es milló elogi que porem fé d'ell, es di que fa oló de «Mascle Ros» y ja basta.

Recuhim es saludó que mos fá, com a prensa menuda, y per sa nostra parti desitjam que mori de veyesa.

Acordes en s'ho canvi, y en cualsevol cosa, siguem bons, ja sabeu canostra.

¡Ja'hu val amb'aquestas dones! Ni ha que van més bereyadissas qu'el Kaiser.

Divenres de la setmana passada na Femenias, s'emblenquinadora vá entreiga de paraula *s'ultimatum* a sa matalassera des carré de sa Lluna. A nes mateix moment d'haverse declarat sa guerra sas dues contricans ja tengueren un combat encarnizat,

— Escolta tu, (digué na Femenias) aixi com te cuidas de contá mentidas y posá en mala fama sa meua fia, mes valdria procurasses fé es teus matalassos blans, per si cauan sas teuas fias, ¡Heu sents poca-vergonya?..

— Y tú, procura doná per dins cateva un parey de passadas de cals molt espessa, a fi de tepá sas molts... carasses qu'hey tens.

— ¡Botota! ¡matalassot!

— ¡Consentidora! ¡escandalosa!

En fin, se digueran de tot, paraulas sas més gruixadas totas ellas ben privadas per la Lliga del mot.

No contentas d'insultarse de paraulas passaren a sas obras. Na Famenias tregué es deu matxetes marca unglá, y les clevá per recordansa, a sa cara de sa matalassera, aquesta tregué sas *granadas* de puny, y mogueren un escandol.

Y después d'aquesta brega, na Famenias ha quedat engolida y torna refresca sas nafres insultant sa mare de *s'aprofitat*.

Y na Famenias petita, causa de tot aquest *manipolo*, també remou sa, mescla porque pudí mes, insultant sas germanas des seu... passat *novio*, y pegant crits de falsa inocenci que le senten des pont d'ets ases.

Per avuy ja basta y qui la té que la tenga.

De Deyá mos conten qu'un homo que dú es calsons tapats y qu'es molt aficionat a perá sas mollas per dins sa garriga per cassá ausellets, que s'altre día perlant de sa guerra va di:

—Pues jo aplaudesc ets alemans, y tant si tayan brassos a infants, com si matan inocens, heu trop ben fet.

¡¡¡Animalll!

Dilluns passat reberem una invitació que deya:

Se invita a V. para el próximo miércoles de ceniza, a las ocho de la noche al «Entierro del bacalao y de la sardina».

La Turista Carrascosa

Nota: se ruega su asistencia con plato y cuchara.

Aixó d'invitarnos a un entierro no mos agradá molt y pensarem de no anarí, pero mes tart lletjirem sa nota, y considerarem que si s'hagués tractat d'un enterro, no suplicarian asisti amb'un plat y una cuyera; per curiositat dimecres a las vuit en punt mos presentarem a nes nou y hermós café den Manuel Carrascosa, y en lloc de trobá caras tristas (cosa propi d'un enterro) mos trobarem amb'un centenà de personas, que cada una enterrava un bon plat de monjetas trenpadas.

A noltros que mos agrada mes una gorra, qu'una pedrada a s'hos de sa cama treguerem es nostro plat y el mos servirem ben plé d'aquellas monjetas que vos dic qu'eran boníssimas; después serviren un bacallá d'aquell superió molt ben arreglat y entre y entre unas copas d'un pam, plenas d'un vi de trenta graus mos feya passa s'embañament, y per final serviren un café tant bó, que basta per acreditar aquella casa.

Y direm per acabá segús de no fé cap erro que consisti tal enterro amb un alegre sopá.

Per acció tant generosa aseguran qu'es concurrens quedaren de lo mes contens den Manuel Carrascosa.

Un'acció així no se borra de dins s'imaginació... ¡Visca se gran unió! y ¡Visca es sopá de gorra!

Una codolada de «Dos amics»

—Hola Toni, com te vá?...

—Sas meas penas son pocas.

—¿Ia no trebayas allá, amb aquell estol de atlotas?.

—Si no t'esplicas mes clá te diré qu'en conec pocas.

—De sas animas devotas es de que te vuy pregunta.

—Ara som es cap d'allá; me vaits agribá a cansá, porque unas cuantas bubo-

tas me volien agafá; a mes te diré una cosa, veyá que allá feya nosa y may poriem codrá.

—Y ara quin ofici has pres?

—Una vida de burgués es lo milloret qu'hey ha, teni un duro par gastá malda- ment en degue tres.

—Aqui tens un companyero y de mi pots confiá, sempre seré en Damia malda- ment duga salero.

—També lo meteix te dic; en tot lo que jo se fé, en molt de gust te serviré, bas- ta siga es teu amic.

Passa temps

XARADA—Ro-ma-no-nes.
CAVILACIO—Santandreu,
SEMBLANSES— 1 En que nos poren casá—
2. En que grunyen—3. En que son mals d'agafá.
FUGA DE VOCALS—Ets europeos ara tenen
—una guerra entre mans—y es meteixos beligerans
—no saben lo que pretencn.

XARADA

A sa primera la cantan;
a sa segona l'habitan
y gracias a nes meu tot
moltas cosas no s'olvidan.

CAVILACIÓ

SOR SOLLE

Compondre amb'aquestas lletras un llinat- je mallorquí.

SEMBLANSES

1ª ¿En que s'assembla una lliura ester- lina, a una fabricante callada?
2ª ¿Y una gorra a un quique?
3ª Y el Kaiser a nes Directó d'EN XERRIM.

FUGA DE VOCALS

.s S.str.ll.q.. t. s.nc
.n. c.rt. .nv..
d.g..ntq., n. t.rn.r.
m.ntr.s n. ll.v.n .s f.nc
d. p.s c.rr. d.n B..z.

BURROSS

Ses solucions disapte que vé

Anuncis d'En Xerrim

Setmanari bilingüe, satiric y humoristic

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: A se Tipografia Moderna de Calatayud y C^a de Sólle. Avon se dirigirá tote se correspondencia

REDACTOS: Pocs, joves y guapos (retratos a se disposició d' es public).

COLABORADOS: Tot-hom que regonesque con dicións per esserhó y heu vulgue essé. Advertint qu' ets originals, tots han de veni firmats y que una vegade rebut, son nostros, y lo nostro no'hu dam a nin- gú. D' es que rebrem prime triarem ets

humoristics, después es revonables, y es que no mos agredarán en ferem colecció. ANUNCIS: Aquesta dependenci está a se dis- posició d' es qui 'n vulgue fe posá. P' es preu no mos berayerem, ells meteixos el se feran.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Provincias, un trimes- tre 0'75 ptas. Estrenje un año 6 pessete- tas pagades per adelantat Un número atresat 0'10 ptas. y número corrent una pessa de dues décimas que no siguen se- villanas.

CORRESPONSALS: Mos ne fan falta per al- guns pobles; qui heu vulgue essé, que se don a coneixe, mentres miri per noltros ja mos agrade.

Tothom que vé a Sólle se queda admirat de veura lo pintoresc d'aqueste ciutat, de s'es atlotes maques, de lo cómodo d'es tren d'es tranvia, en fin, de tot menos de se pes- cateria.

Pero lo que causa més admiració a n'es esterns que venen es de comprová lo bó y barato que fa es menja l'amo Andreu Ram- món a se fonda Palmesana, Carré de Co- xeras número 3.

Alló se diu esmero y economía.

Juventut eterna...

...se consigueix usant s'AIGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conté nitrat de plata ni sustancis nocivas a sa sa- lut.

No embruta sa pell ni taca sa roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventud! En venen a Palma: a se perfumeria Inglesa, Ca- dana 6— Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3 —Perfumeria de D. Lluc Canals, Brosa 10 y a SOLLE: Jermanas Estades, Plassa Consti- tució 16 y a sa Perfumeria Artística, Lluza 5 y a totas sas p rincipals perfumerias d'Es- paña.

¡¡¡Qui torna en sos cabeis blancs es porque vol!!!

Se desitja vendre un fonógrafo de prime- ra bona, bona, ¡pero bona! marca *Patbé*, amb ses seuas respectivas placas amb tota classe de *Couplets y completas, Operas y Come- dias Manolecs y Dialects*.

Aprofitau s'ocasió si de ganga anau conformes y si voleu mes informes a sa nostra Redacció.

UN NEUTRAL EN GUERRA

Monòlec còmic y en vers per URBANO ROSSELLÓ

Se ven a sa nostra imprente a nes módic preu de 0'10 ptas; A nes nostros correspon- sal que mos fassin *pedido* les ferem se rebaixa de comisió.

¡OBRA NUEVA!

RESURRECCION

Se vende al precio de 0'50 ptas, ejemplar De venta en la libreria de Calatayud y comp.^a, Luna 27.—SOLLER.

Imprenta de Calatayud y C.^a